Ч. 238. • Неділя 5 падолиста (23 жовтня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Новий кабінет. — Італіяньско-турецка війна. — Зміст французко-німецкого договору в справі марокканьскій.

Нинїшна „Wiener Ztg.“ містить відручні цїсарскі письма до всіх уступаючих членів кабінету і до членів нового кабінету. Письмо до нового президента міністрів ґр. Штірґка звучить:

Любий ґр. Штірґк! Іменую вас моїм президентом міністрів для королївств і країв репрезентованих в раді державній. Дальше в полагодженю ваших внесень іменую тайного радника ґен. піхоти Фридр. Ґеорґіого на ново міністром оборони краєвої; тайн. радн. Вікт. Гохенбурґа на ново моїм міністром судівництва; тайн. радн. дра Роб. Маєра на ново моїм міністром скарбу; тайн. радн. Вячесл. Залєского на ново моїм міністром; тайн. радн. намістника бар. Кар. Гайнольда моїм міністром справ внутрішних; тайн. радн. шефа секциї дра Мавр. Рeслєра моїм міністром торговлї; шефа секциї бар. Зденка Форстера моїм міністром зелїзниць; шефа секциї дра Макс. Гуссарка моїм міністром віроісповідань і просьвіти; шефа секциї Оток. Трнку моїм міністром публичних робіт. Рівночасно поручаю мому міністрови Вяч. Залєскому до дальшого розпорядженя управу мого міністерства рільництва. — Відень 3 падолиста 1911. — Франц Йосиф в. р. Штірґк в. р.

До всїх тих міністрів вислав Цїсар крім того окремі письма однакового змісту, містячі самі іменованя.

Як з одної сторони вісти про війну з турецких жерел суть дуже пересаджені, так знов італїяньскі донесеня представляють положенє італїяньских вістий в користнім сьвітлї і доносять лиш про побіди італїяньского оружия. І так італїяньский амбасадор у Відни дав таке публичне поясненя:

У всїх дотеперішних боях на суши і мори були Італїянцї побідниками. Італїянцї виперли неприятелів з Тріполїсу, Бенґазі, Дерни і Тобруку та забрали їм чимало оружя і прапорів. Вісти з Царгороду не можуть бути автентичні, — заявив дальше амбасадор — бо безпосереднє телефонїчне полученє Тріполїсу з Царгородом зірване. Крім того італїяньска аґенция Стефанї доносить: Деякі дневники приносять вісти про мнимі бої в Тріполїсї в днях 30 і 31 с. м., про які правительство нібито не дало прасї інформаций. Ті твердженя лишені всякої основи. Крім тих вістий, які аґенция опублїкувала доси офіцияльно, головний комендант в Тріполїсї не надіслав ніякої нової вісти про бої. Дальше доносить аґенция Стефанї, що перед кількома днями о год. 5 по полудни неприятель став стріляти, але небавком завернув. Корабель „Carlo Alberto“, пізнавши позициї неприятельскої артилєриї, бомбардованєм приневолив її замкнути. Вчера рано неприятель почав острілювати позицию Сіді Мафі, але без результату. Стріляно ґранатами, однак они не експльодували. Після запевненя з доброго жерела Арабам не стає поживи та амуниций. Вчера о год. 5 рано турецка артилєрия розпочала стрілянину на лїнію Італїянцїв, однак без успіху. По трех годинах огонь пристанув. Зрештою не видко акциї неприятеля. Поза тим вчерашний день минув спокійно. З Тобруку, Дерни, Бенґазі і Гомсу нема вістий, бо атмосферичні впливи унеможливили телєґрафованє без дроту.

До неапольского дневника „Mattino“ доносять з Тріполїсу: Поручник Ґавотті, відбуваючи рекоґносцийний лет коло Сари, бачив у віддали 12 кільометрів на полудне від італїяньских позиций великий турецкий табор, що числив кільканайцять тисяч людий. Коли лїтак находив ся на висоті 800 метрів над табором, Турки дали до него кілька вистрілів. Всї вистріли були влучні, однак анї не зранили летуна, анї не зробили лїтака непригожим до маневрованя. Той сам летун після донесень анґлїйских часописий підняв ся вдруге понад турецкий табор і з висоти 700 метрів кинув чотири бомби, котрі в турецких рядах наробили великого знищеня. В найблизших днях ті проби мають повторити ся.

14)

Крізь стїну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Чи маєте може що против моєї особи? — спитав поволи.

— Противно, ми хочемо добра для вас і маємо як найбільше признанє для ваших спосібностий.

— А однако висказуєте погрози против мого пса?

— Лише на случай, колиб ви нас до того примусили.

— А навіть против моєї матери.

— Також в конечній потребі.

Прийшла рішаюча хвиля, не лише для того, що гнїв заволодів Кокенїлем з причини тої нечуваної безличности, але також тому, що саме тепер над'їхав великий червоний автомобіль і задержав ся по другій стороні під каштанами, сопучи від напрасного загальмованя. Блискавкою промайнуло єму через голову, що той самоїзд вже раз переїхав попри них. Очивидно! Тому той чоловік чув ся таким безпечним. На переднім сидженю сидїло двох, як видко було, сильних мужчин — єго спільників, при котрих помочи хотів утечи. Кокеніль отже мусїв дїлати — тепер або нїколи.

— Я питаю лиш, бо — почав недбало, але відтак в одній хвили витягнув з кишенї свою свиставку і прошибаючо засвистав. Незнакомий відскочив, але Кокеніль вспів єго зловити, вхопив єго за горло і почав попихати назад, стараючи ся при підставленій нозї повалити єго на землю. Але бородач уратував ся скорим викрутом, вирвав ся з рук Кокеніля торгнувши собою з цїлої сили і перейшов тепер сам до нападу, замахнувши ся рукою на Кокенїлеву шию — але не пястуком, лиш отвертою поземо держаною долонию, як то роблять Японцї, коли хотять ударити кого в шийну жилу. Кокеніль відхилив ся, але почув удар руки в плечі твердий як камінь.

— Ударив правою рукою — подумав.

Рівночасно почув руку свого противника на своїм горлї і утїшив ся, бо він знав на те японьский спосіб джію-джітсу. Насталивши свої шийні мязи так, що они мов зелїзо охороняли найделїкатнїйші части, вхопив витягнене рамя свого противника обома руками одною за чиколонок другою за локоть, намацав вправними пальцями найслабші місця і почав обезсиливши так рамя поволи, але безнастанно викручувати. Того способу Кокеніль не дармо довго і пильно учив ся! З дикою радостию викручував рамя чим раз більше, чим раз сильнїйше; вже чув, як під єго руками тріщать мязи противника, ще хвилька і побідить, ще лиш кілька секунд.

Але нераз потрясаючий, страшенний біль вхопив єго під серцем, єго руки ослабли, в очах потемнїло і він повалив ся напів мертвий тяжко на землю.

Незнакомий зробив щось незвичайного, наніс єму удар, непредвиджений в борбі джію-джітсу. Помимо шаленого болю ударив аґента свобідною рукою на спосіб анґлїйских боксерів; єго затиснений пястук ударив зі страшенною силою в околицю серця противника.

Мов повалений великан упав Кокеніль, але ще й в тій хвили в єго замраченім мозку блиснула гадка:

Той удар походить з єго лївої руки!

Упадаючи, пробовав аґент ще ратувати ся, вхопив свого противника за ногу і рештою своїх сил причіпив ся до него. Але біль переміг єго, мязи вже не слухали, зі скаженим чувством безпомічної розпуки помітив, що єго руки безсильно опадають. Тодї в напівсьвідомости обудив ся в нїм чисто звірячий гнїв; ще раз зірвав ся і з цїлої сили затопив свої зуби в ногу противника понизше колїна.

Коли знов очуняв, лежав на землі, а кількох полїциянтів пробувало єго очутити. Що такого стало ся? Ах, память вернула, а з нею обудило ся в нїм пересьвідченє, що той незнакомий від самого початку хитрив з ним і умисно довів до того, аби оба попали в борбу — аби — аби —. З горячковою скоростию сягнув Кокеніль до своєї кишенї, глядаючи там паперу з цїнними кусниками шкіри. Не було їх там. Перешукав всї прочі кишенї. І там їх не

Нема сумніву, що як турецкі донесеня є сильно пересадні, так італїяньскі дуже неточні. Вже саме зазначенє аґентиї Стефані, що головний командант в Тріполїсї не надіслав в послїдним часї нїякої нової вісти про бої, заставляє до здогадів, що з Італїянцями в Тріполїсї мусить бути круто. Може й Турки ще не підбили сего міста, але остане фактом, що італїяньскі войска потерпіли погром під містом, всї їх укріплені становища находять ся тепер в турецко арабских руках та що місто Тріполїс окружене Турками і Арабами, яких є кілька разів більше. Італїяньска армія находить ся в розпучливім положеню, з якого ледви чи вспіє виратувати еї новий корпус, котрого мобілїзация переводить ся дуже горячково. Оружні сили, якими розпоряджають Турки під Тріполїсом, доходять разом з мілїцією та Арабами до 70.000 голов, а кілька разів більшу силу дало їм ще до розпорядимости племя Сенуссі.

Нинїшні телеґрами з Парижа і Берлина подають зміст француско - німецкого договору в справі Марокка. Після того договору Франция признає Німеччинї повну свободу економічну в Марокку, зобовязує ся не побирати оплат від вивожених з Марокка металів і мінералів; Німеччина одержить дальше мужів в дові рія в президиї і дирекциї марокканьского банку, німецким промисловцям в Марокко прислугує право будованя малих зелїзниць від своїх фабрик до головних шляхів. Спори між Французами і Німцями буде судити мировий суд зложений з консулів обох держав і марокканьского урядника. Німеччина натомість признає француский протекторат над Мароккои і годить ся на окупацию Марокка фрацускими войсками.

Новинки.

Львів, 4 падолиста 1911.

— **Краєва Рада шкільна** висказала Конст. Еверардівній, учительці в Стоянові каменецкого округа і Мальвіні Бурґгартівній, учительці в Целїєві гусятиньского округа при нагоді перенесеня їх на їх власне жаданє в сталий стан спочинку признанє за довголїтну, ревну і успішну працю в званю учительскім.

Кр. Рада шк. іменувала заступниками учителїв в школах середних: Меч. Павловского в ґімн в Горлицях; Казим Плачка в ґімн. в Дрогобачи; Мих. Вайду в II школї реальній у Львові; Мар Вайнерга в школї реальній в Тернополи; Елїю Цуккера в школї реальнїй в Раві рускій; Ем. Жихевича в Академії торгов. у Львові; Стан. Віговецкого в ґімн. в Горлицях; о. Як. Шиñулу в ґім. в Самборі.

Кр. Рада шк. іменувала в школах народних: Ів. Куликовского учителем 3-кл. шк. вид в Снятині, Ол. Бекерівну уч 4-кл. шк. женьской в Снятині, Мар. Зельтенрайхівну і Софію Погівну учит. 3-кл. шк. виділової женьск. в Городку, Каз. Лїсковацкого і Йос. Кенса уч. 4 кл. шк. муж. в Хоростковї, Петра Корольчука управителем 2-кл. школи в Креховичах.

— **Україньский людовий театр** „Рускої Бесїди" у Львові. В недїлю 5 падолиста в великій сали тов. „Яд Харузім" при ул. Бернштайна „Ніч під від Івана Купала" народна драма на 5 дїй зі співами і танцями М. Старицкого, в V дїї „Купальска справа". Режісер О. Угриско. Військова орхестра 95 пп. Початок о 7 год. вечером.

В понедїлок, 6 падолиста в тійже сали „Невільник" історична драма на 5 дїй М. Кропивницкого.

— **Лїцитация.** Дня 10 падолиста 1911 о годї 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стаци, Ярослав публична лїцитация невідобраних товарів, як: вина, горівки, чоколяда, мило, смола, мішки искри, мітли, сукна, меблї, товари блаватні, машини рільничі.

— **Під колесами поїзду.** Дня 31 м. м около 1 год. в ночи наїхав поїзд товаровий ч 381 межи будками зелїзничими ч 107 а 108 під Станиславовом на сторожника зел. Льва Якубовского. Нещасливому потовкло страшно голову і груди. Тяжко раненого відвезено в безнадійнім станї до шпиталю.

— **Значна крадїж.** Сими днями наспіла до львівскої полїциї вість, що в Милковичах терно пільского повіта вломили ся злодїї до мешканя тамошного гр к. пароха о. Бачиньского і вкрали срібну заставу на 24 осіб, золотий дамский годинник, коралевий ґарнітур, золоту бранзлєтку і брошку, все разом вартости 3 00 К.

† **Померли:** Францїшок Прухницкий, ем. директор ґімн. ім Франц Йосифа, помер ві второк у Львові проживши 64 лїт. Покійник, родом з Бережан, був одним з найздібнїйших польских педаґоґів і поклав на сім поли немалі заслуги, тож і похорон его був манїфестациями признаня тих заслуг і відданем чести покійникови всіми що знали покійника і уміли его цїнити. — Павло Дурбак, міщанин у Войнилові, довголїтний член місцевої ради громадскої і довголїтний член „Народної Ради" у Львові і многозаслужений громадянин помер в понедїлок дня 30 м м. в 72-ім роцї житя.

— **Завіщанє Миколи Дмитрієва.** В послїднім числї київскої „Ради" є поміщене слїдуюче завіщанє помершого перед чотирома роками звістного україньского діяча Миколи Дмитрієва. Завіщанє з 1907 р. постановляє: Все движиме і недвижиме майно переходить на жінку Анну, котра по вивінованю дїтий має з сего виплатити до двох лїт: 1) трем україньским товариствам „Просьвіта", які она сама вибере, по 100 карбованців; 2) на конкурс за красший драматичний твір 200 карб.; 3) на конкурс за красший белетристичний твір 200 карб; 4) за науковий твір також 200 карб.; 5) на орґанізацию народних бібліотек в Полтавщинї 200 карб.; 6) на запомогу котрому небудь з україньских періодичних видавництв 300 карб.; 7) для петербурского „Общества для изданія общеполезних і дешевих книг" 100 карб.; 8) на запомогу тому, хто забажає поїхати вчити ся на львівский унїверситет в україньскій мові, 200 карб.; 9) Науковому Товариству ім. Шевченка у Львові 300 карб. і 10) львівскій „Просьвіті" 100 карб.; кромі сего просив небіжчик, щоби его спадкоємцї піддержували все по змозї грішми висше згадані просьвітні институциї.

— **Огні.** В пивници реальности при ул. Сінявскій ч. 3 вибух оногди огонь внаслідок того, що займила ся з незвістної причини значна скількість соломи, яка служила там за леговище для бездомних волоцюгів. Міска сторожа пожарна небавком огонь загасила. — В Ніневі долїшнім, долиньского повіта, вибух дня 28 жовтня с. р. в полудне огонь і в однїй хвили обняв половину села. Ратунок внаслідок сильного вітру був майже неможливий. Згоріло 32 господарств, а з тим збіже, сіно і и., а між ними і парохіяльні будинки. Майже чудом удалось уратувати церков і школу, що стояли в вінци огню. Шкода 40.000 кор., обезпечена частию в „Днїстрі". — В ноче з дня 29 на 30 м. м. вибухла о 2 год. в ночи пожежа в селї Подусільна, пов. Перемишляни. Згоріли всї будинки, стіжки збіжа і сїна господаря Гр. Гривняка, а також стайня і шопа одного Жида. Причина невідома. Шкода лиш в части обезпечена в тов. „Днїстер". (Будинки госп. забезпечені на 800 кор., збіже і сїно ні). До зльокалїзованя пожежі причинили ся головно два студенти унів. Нїмчук і Блаженко, що повели успішно ратункову акцию.

було. Папір і шкіра, на яких було назвище і адреса женщини, пропали.

* * *

Заки ще вказівка на білім годиннику над входовою брамою судової палати вказала девяту, явив ся Павло Кокеніль і пішов широкими сходами на ліво від брами на гору. Він ще викупав ся і проспав ся, але вже не ґімнастикував ся, бо послїдної нічної борби мав досить на цїлий нинїшний день. Тепер удав ся він до комнати пана Готвіль, в котрій вже множество переступників внаслідок безконечних і томлячих питань славного судиї слїдчого признало ся до вини просто з утомленя і знеохоченя, аби лиш увільнити ся від тої муки відповіданя на безконечні і замотані питаня.

Кокеніль на знак судиї усів і подрібно розказав всьо о своїй нічній дїяльности, о вислїдах еї, своїй стрічи з незнакомим і поражці на Елїзейских полях.

Готвіль прислухував ся дуже уважно оповіданю аґента. Отже таки не було то самоубийство, а противно мало ся до дїла навіть з дуже небезпечним і неустраш мим злочинцем.

— Менї не здає ся, аби ему розходило ся лиш о адресу тої женщини — сказав вкінци судия. — Він чейже не міг знати, чи ви не затямили собі назвища і адреси еї — ага, не затямили? Ні? Велика шкода! Помимо того я гадаю, що не о то розходило ся, що той чоловік мав передусїм намір показати вам, що він знає і яку має силу.

Оба мужчини стали відтак обговорювати і розважати справу всесторонно. Слїдство було в повнім ходї. Тіло Іспанця перевезено до трупарнї, де мала відбувати ся секция, гроші і дорогоцїнности убитого були в руках судиї, а фотоґрафій з місця злочину і відтисків слїдів убийника дожидано кождої хвилї. Батько Тініоль був вже від години в дорозї, аби віднайти мешканє Американця, бо той не хотів того виявити, а тепер передусїм було конечним перевести там домашну ревізию.

Але у винайденю того мешканя випередив старого Жібелен. Саме тепер возьний заповів его прибутє і він сейчас допущений увійшов з сияючим лицем до комнати.

— Ах, приносите добрі новини! — скрикнув судия.

— Я не тратив часу — відповів Жібелен урядований — бо хоч справа не є вже в моїх руках то чей вільно менї, розумному пану товаришеви, послужити моїми слабими спосібностями — він глумливо поклонив ся Кокенїлеви.

— Отже той Американець мешкає при улиця Расена в готели des Etrangers на розї бульвару сьв. Михайла — оповідав Жібелен затираючи руки. — Я говорив случайно з чоловіком, котрий розносив запрошеня на бенкет і зараз дізнав ся о адресї. Мр. Кітредж займає малу комнату з камінним помостом на третім поверсї. Довгі і темні сходи! Але хід оплатив ся.

— Ви перешукали его річи?

— Чиста саламаха! Цїлу годину потребував я на то і переслухав при тім служницю.

— **Ну й що ви найшли?** — перебив его Кокеніль нетерпеливо.

— Між иншими фотоґрафію женщини, що була з Мартівецом в сепаратцї ч. 6 — відповів Жібелен усьміхаючи ся вдоволенем.

— Ого! — скрикнув Кокеніль.

— О, на тім же не богато залежить, коли ви маєте вже еї імя і адресу — відповів тамтой з таким глумливим поглядом, що Кокеніль сейчас зрозумів, що его суперник чув о его неудачи і в души тїшив ся з того.

— Звідки знаєте, що то фотоґрафія тої женщини? — спитав судия.

— То довга істория! — відповів Жібелен дуже вдоволений. — Случайно говорив я з жінкою сторожа того дому, де Американець був арештований і она розповіла менї, що там приїхала вечером якась дама в витятій сукни і післала лист до панї Боннетон, де саме був Кітредж у тої Алїсї. Відтак Кітредж — то було майже три чверти на десяту — збіг на долину блїдий і дуже розворушений і від їхав з тою дамою. Я отже сконстатував, що десять минут пізвійше задержали ся они перед его мешканем і що він перескакуючи по два сходи нараз побіг на гору, а она ждала у фіякрі. Кельнер Жан приглянув ся їй тоді і приликав служницю, а она сказала, що зараз еї пізнала; то є та дама, котрої фотоґрафію бачила она в комнатї Американця.

(Дальше буде).

— **Американьский доктор.** Львів цивілізує ся щораз більше, бо на взорець великих міст може вже навіть повеличати ся американьским доктором злодійского типу. До помешканя Герша Лева, що продає нафту і мешкає при ул. Блахарскій ч. 31, зголосив ся вчера перед полуднем якийсь молодий мужчина середного росту, гладко обголений, з лиця нагадуючий Жида і представив ся яко доктор Фельшер з Америки та сказав, що не має власної салї до ординациї і длятого ходить по домах та вишукує недужих і лічить їх. Позаяк Леве був недоров скористав з услуги американьского доктора, і піддав ся его лїченю. Американьский доктор казав Гершкови зовсїм розібрати ся, скинути навіть чоботи і сорочку і так голому станути лицем до вікна, бо мусить его докладно оглянути до сьвітла. Коли так легковірний Гершко уставив ся до вікна, „мериканьский доктор“ вхопив з отвертої шафки мішочок з грішми, в котрім було 52 корон і втїк. Гершко не міг зараз бічи за „доктором“, бо мусів насамперед убрати ся, а заким убрав ся і вибіг, справді „американьский“ доктор щез вже був без слїду. Американьский доктор з жидівским лицем есть брунет, середного росту, говорить по нїмецки і був чорно убраний.

— **Чиї конї?** Дня 22 жовтня с. р. відобрала ц. к. жандармерия в Будах, присїлку громади Ясниска в окрузї судовім Янів коло Львова Циганови 3 конї, підозріваючи, що они походять з крадежи а іменно: 1) лляч гнїду з білою звіздкою на чолї, чорним хвостом, висоти 1·30 м. около 10 лїтну, годівлї селяньской, худу вартости 60 кор. — 2) валаха темно гнїдого з білавим півкулистим волосїнєм над копитом на задній лївій нозї, хвостом темним довгим, пушистим, лїт около 10, годівлї селяньской, висото 1·34 м., вартости 80 кор.; — 3) валаха 7-лїтного, темно-брунатної масти, на крижах кусна волося білого, високого 1·34 м., мірного віджи́влення, вартости 140 кор. Взиває ся невідомих пошкодованих, щоби конї сї придержані в урядї громадскім в Ясниских оглянули, а в случаю розпізнаня їх зголосили ся до ц. к. суду краєвого карного у Львові устно або письменно, покликаючи ся на означенє справи V. 2579 II. — Ц. к. суд краєвий карний В. XI. — Львів, дня 30 жовтня 1911 р.

Господарство, промисл і торговля

— **В справі гуцульских виробів.** Товар. „Polska Liga pomocy przemysłowej“ уладжує кождого року в зимових місяцях різдвяну (т. зв. „gwiazdkow-у“) виставу галицкого промислу. Вистави сї вжили ся вже серед польскої суспільности і она чимраз більше ними інтересує ся. Сегорічну 9-ту з черги різдвяну виставу уладжує в Кракові краківска філїя Lig-и. Вистава має бути отворена дня 1 грудня і потреває до „trzech króli“, т. е. до руских різдвяних сьвят. В справі сеї вистави звер ає філїя Lig-и увагу, що серед Поляків західної Галичини мають великий попит гуцульскі вироби, було би отже дуже пожадане, як би виставу обіслати ними. Гуцульский артистичний промисл мали до недавна в виключній своїй „опіцї“ жидівскі посередники, заробляючи на тім гарний гріш. Аж послїдними часами почала ся головно за почином „Сокільского Базару“ і „Народної Торговлї“ деяка акция в напрямі орґанїзациї торговлї гуцульскими виробами. Акция ся, що повинна довести також до унормованя теперішних часто припадкових цїн, повинна отже скористати з вагоди здобутя нового ринку збуту, яким може стати західна Галичина. Богато в тім напрямі може зробити й приватна ініцията́ва нашої інтелїґенциї на Гуцульщинї. Всяку переписку в сїй справі треба слати на адресу: Liga pomocy przemysłowej. Filia w Krakowie ul. Straszewskiego 28.

Телеграми.

Віднь 4 падолиста. Цїсар приняв нинї рано о 10 год. перед полуднем уступаючий кабінет ва пращальній авдиенциї, а то: бар. Ґавча, Віксенбурґа, Марка, Відмана і управителїв міністерств Матая і Реля.

О годинї пів до 11 заприсяг Монарх насампеpед ґр. Штірґка, а відтак прочих новоіменованих міністрів, почім приймив їх на окремих авдиенциях.

Петербург 4 падолиста. У фабрицї пороху в Дхтї настав вибух; 3 особи згинули, двайцять кілька есть зранених.

Пекін 4 падолиста. Юаншікай не приняв становища президента міністрів.

Цїна збіжа У Львові.

дня 3-го падолиста:

Цїни в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця	12·—	до	12 25
Жито	9·50	„	9·75
Овес	9·—	„	9 25
Ячмінь пашний	8 50	„	9 —
Ячмінь броварняний	8·50	„	10 —
Ріпак	15 —	„	15 25
Льнянка	—·—	„	—
Горох до вареня	12 —	„	13·—
Вика	8·50	„	9 25
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75 —	„	80 -
Конюшина біла	95·—	„	100·—
Конюшина шведска	75· —	„	85·—
Тимотка	70 —	„	75 —

Надіслане.

Дїтям, котрі з причини лихого травленя терплять **жолудкові болї**, належить через кілька днів давати по 3 ложочки природної гіркої води **Франц Йосифа**, котра і найважнїйші органи ніяк не дразнить. Проф. Ґергардт в Берлїна, заявляє, що уживав води Франц Иосифа на своїй клїницї завсїгди з певним і вдоволяючим успіхом.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзда поспішні визначені грубши друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм часов мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 2·28, 8·45, 2·30§), 2·45, 3·50*), 5·46†), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 10/9 включно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), 2·18, 9·4, 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·20, 3·05*, 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·43, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), 2·23, 9·09, 11·33.
†) До Красного.
До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

Приходять до Львова

на головний двoрець:

З Кракова: 2·22, 5·50, 7·30, 9, 10·15, 1·30, 2, 5·48, 7·15†) 8·25, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, 2·10, 5·40, 10·10†), 10·30
†) з Красного.

З Чернівець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·5*, 6·26, 9·34
*) із Станиславова †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·12§), 11·08.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·39.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, 1·55, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.
З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·34*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Оголошеня.

Мід! Мід!

то здоровле!

Сьвіжий липовий, курацийний, густий, або густо плинна патока „раритас Медоборів“ 5 кільо 8 К 50 с. франко. **Корінович**, ем. учитель, Іванчани.

Інсерати

до „Народної Часописи“ і Gazet-и Lwowsko-ї принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Не давайте ся обманювати

дешевими, в сути річи лихими товарами. Переконайте ся о доброті наших виробів, а ми впевняемо Вас, що не будете жалувати, коли напишите по величаву збірку взірців, котру ми даром і оплатно Вам сейчас вишлемо. Она обнимає все те, що Ви потребуєте для домового ужитку простирала, сервети, дамасти, шифони і пр. Новости гарних французских барханів і флянель, усе в найбогатшім в добрім виборі і найліпшої якости. Реклямова продаж: 6 штук білених простирал „Primissima“ 150/200 en gross К 14, 150/220 К 15·30 1 штука румбурского полотна 20 м К 11·— 1 штука дуже доброго полотна на сорочки 20 м К 18, 30 м останків, сортовані зефіри, бархани і полотна 2—8 м довг. К 18. Взірців останків не посилаєть ся. Тисячі похвальних листів говорять про совістність нашої фірми. Не підходяче до вподоби можна заміняти або зажадати звороту гроший. — Пишіть до нас по взірці.

Ткальня
Братів Крейцар
Добрушка (Чехія).

Михайло Скірка

римар і сідельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ломиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.